

Vergaderjaar 2007–2008

28 286

Dierenwelzijn

Nr. 223

**BRIEF VAN DE MINISTER VAN LANDBOUW, NATUUR EN
VOEDSELKWALITEIT**

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 2 juli 2008

In de nota Dierenwelzijn van december 2007 heb ik u toegezegd te onderzoeken wat de mogelijke alternatieven zijn voor de huidige oormerken ter identificatie van runderen en binnen Europa te pleiten deze alternatieven toe te staan. Mijn onderzoek heeft er in geresulteerd dat er in mijn ogen geen bruikbare alternatieve identificatiemiddelen voor regulier gebruik in de rundveehouderij zijn.

De alternatieven die bekeken zijn, worden hieronder genoemd, met een korte onderbouwing waarom ze niet bruikbaar zijn.

Elektronische maagbolus

De elektronische maagbolus is niet wenselijk als vervanging van een oormerk, omdat de leeftijd waarop deze kan worden aangebracht veel hoger ligt dan de huidige merktermijn. Oprekken van de merktermijn is ongewenst, omdat dit de kwaliteit van de geregistreerde gegevens zal verslechteren.

Injecteerbare transponder

Injecteerbare transponders kunnen zwerven door het lichaam. Dit bemoeilijkt het verwijderen van de transponder op het slachthuis. Dit laatste is nodig om te zorgen dat de transponder niet in de voedselketen komt. Alle runderen komen uiteindelijk in de voedselketen terecht. Het kunnen verwijderen bij de slacht van de transponder is daarom van groot belang. Tot op heden is er nog niet tot in detail verder gezocht naar een geschikte plaats voor een onderhuidse transponder voor runderen, omdat er vanuit de sector ook geen actieve vraag naar is. Een ander bijkomend probleem is dat een injecteerbare transponder niet door een houder zelf mag worden toegepast. Gezien de merktermijn zou een houder dan bijna wekelijks of misschien vaker iemand op zijn bedrijf moeten vragen om het

injectaat in te brengen. Gezien de kosten die daar aan verbonden zijn, is niet te verwachten dat de sector deze kant uit wil.

Koudmerk

Een koudmerk op het lichaam met 11 tekens, inclusief de landencode, is vrijwel onmogelijk te plaatsen. Ook als de nummers kleiner zouden zijn dan die in het verleden gebruikt werden voor het bedrijfsmanagement. Het is ook de vraag of het aanbrengen van zoveel tekens welzijnsvriendelijker zou zijn dan het aanbrengen van een oormerk. Een tweede punt is dat de koudmerken die voor managementdoeleinden gebruikt werden vaak door ingehuurde personen werden uitgevoerd. Evenals bij injectaten is het, gezien de merktermijn bij runderen, noodzakelijk maar schier onmogelijk hiervoor wekelijks iemand te laten komen.

Tatoeage

Een tatoeage in het oor bij runderen lijkt onmogelijk, omdat runderen veelal gekleurde, c.q. zwarte oren hebben. Een tatoeage is dan zeer slecht leesbaar.

De vraag is of de houder dit zelf zou kunnen uitvoeren en of dit dan wel zo welzijnsvriendelijk zou zijn. Vooralsnog wordt een tatoeage welzijns-onvriendelijker geacht. Om met zekerheid vast te stellen of dit werkelijk toegepast zou kunnen worden en of het niet welzijns-onvriendelijker zou zijn, zou er een onderzoek naar gedaan moeten worden. Deze optie lijkt mij echter niet reëel.

Pootband

Het gebruik van pootbanden lijkt niet goed mogelijk, omdat de poot groeit in dikte en de pootband zou moeten kunnen mee groeien, zonder dat sprake kan zijn van verwisseling naar een ander dier.

Halsband

Halsbanden worden veel gebruikt bij rundveehouders, maar deze zijn niet individueel en onvervalsbaar aan een dier gekoppeld.

Aangezien geen van deze middelen bruikbaar lijken, zal ik deze middelen ook niet als officieel identificatiemiddelen bij de Europese Commissie bepleiten.

De minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,
G. Verburg